

Tema: Tro

Aldersgruppe: Indskoling ca. 6-9 år

Inspiration: Markusevangeliet kapitel 2, vers 1-12

Adam, Anna og hullet i taget

af Jonas Christy

Nu skal du høre en historie, der handler om tro.

I byen Kapernaum boede der en pige, som hed Anna. Anna var 9 år gammel. Hun havde en lillebror, som hed Adam. Adam var 6 år, så hvis de to søskende havde boet i København, ville Adam have gået i 0. klasse og Anna have gået i 3. klasse. Men Anna og Adam boede ikke i København. De boede i Kapernaum, og de gik ikke i skole.

*

Hvad lavede de så, når de ikke gik i skole? Legede de? Ja, det gjorde de. Men ikke hele tiden. For de skulle også hjælpe til med alt muligt. De skulle samle brænde, fodre dyrene, vaske tøj og gøre rent. Og så skulle de én ting til:

*

I skal hente vand fra brønden, sagde deres mor.

Må jeg bære krukken? spurgte Adam.

Ja, det må du gerne, sagde Anna. Men på vej hjem bærer jeg den.

Adam havde lige lært at bære familiens store lerkrukke på hovedet. Det gik fint, når der ikke var vand i. Men når den var fyldt, var den for tung. Anna havde lært at bære krukken på hovedet for flere år siden. Så hun var ret dygtig. Hun kunne faktisk gå hele vejen fra brønden og hjem til huset uden at spilde en eneste dråbe vand på jorden.

*

Da Anna og Adam kom hen til brønden, undrede de sig over, at der ikke var andre mennesker. Det var aldrig sket før. Man plejede ellers altid at stå i kø og vente på, at det blev ens tur. Men i dag var der ingen kø og ingen mennesker.

Hvor tror du, de henne? spurgte Adam og satte forsigtigt lerkrukken på jorden.

Det ved jeg ikke, sagde Anna og så sig omkring.

Men hvad tror du? spurgte Adam.

Jeg tror ikke noget, sagde Anna.

Så fik Anna øje på en gruppe mennesker, der stod henne ved et hus, der tilhørte én af fiskerne.

De er alle sammen derovre, sagde Anna og pegede. Der sker et eller andet.

Skal vi ikke gå derhen? spurgte Adam.

Jo, sagde Anna. Lad os gøre det.

*

Mange af dem, som plejede at hente vand ved brønden, var stimlet sammen uden for huset. Deres krukker stod på jorden. Der stod også en masse andre mennesker, som de aldrig havde set før. Anna og Adam kunne høre en stemme, der talte inde i huset.

Hvem er det, der taler? hviskede Adam.

Jeg tror, det er ham Jesus, sagde Anna.

Ham der gjorde Simons svigermor rask? spurgte Adam.

Ja, sagde Anna. Det lyder sådan. Men herude er det er svært at høre, hvad han siger.

*

Adam og Anna ville gerne tættere på, så de kunne se og høre Jesus. Men det kunne de ikke komme til. Der var alt for mange mennesker. Huset var stopfyldt. Der var ikke plads til flere.

*

Lad os gå tilbage til brønden, sagde Anna opgivende.

Se, sagde Adam.

Han havde fået øje på fire mænd, der kom bærende med en femte mand. Den femte mand lå på en bære. Han bevægede sig ikke.

Er han død? spurgte Adam.

Nej, sagde Anna. Han er ikke død. Men jeg tror, han er lam.

Lam? sagde Adam.

Ja, sagde Anna. Han kan ikke bevæge sig. Det er derfor, at hans venner bærer ham.

*

De fire mænd gik hen til døråbningen og prøvede at få den lamme ind i huset. Men de måtte også give op. Det kunne ikke lade sig gøre at trænge gennem muren af mennesker. De fire mænd kiggede på hinanden. Så så den ene af dem op på taget og pegede. De tre andre nikkede.

Hvad er det, de vil? spurgte Adam.

Jeg tror, de vil op på taget, sagde Anna.

*

Taget var fladt. Alle hustagene i Kapernaum var flade. Der var en trappe, som førte derop. De fire mænd bar den femte hen til trappen. Adam og Anna fulgte efter. Mændene gik langsomt op ad trappen.

Et trin ad gangen. De tog bagerste måtte strække deres arme højt op i luften, så båren blev ved med at være vandret. Adam og Anna gik lige bagved.

*

Da de var kommet op på taget, satte de forsigtigt båren fra sig. Og så gik de i gang med noget mærkeligt. De gav sig til at fjerne nogle af de brædder, som taget var lavet af. Det gik ret hurtigt, så var der lavet et hul i taget. Et stort hul.

Hvorfor gør de det? spurgte Adam.

Jeg tror, de vil hejse den lamme ned i huset, sagde Anna.

Og ganske rigtigt. Mændene bandt nogle reb om båren, og så firede de forsigtigt den lamme ned gennem hullet i taget.

*

Anna og Adam gik hen til kanten og kiggede ned gennem hullet. Nu kunne de se ham, der talte. Det var Jesus. De kunne også høre, hvad han sagde. Han talte om tro. Om at tro på Gud.

Tro er det samme som tillid, sagde Jesus.

Pludselig holdt han op med at tale. Han havde fået øje på båren med den lamme og de fire venner, som holdt rebet.

*

Opslag 12:

Se, deres tro, jublede Jesus.

Adam så på Anna.

Kan du se deres tro? spurgte Adam.

Det ved jeg ikke, sagde Anna. Men jeg kan se, hvor hjælpsomme de er.

Jeg kan se, at de sveder, sagde Adam. Men det må også være tungt for dem.

Tro kan flytte bjerge, sagde Jesus, og tro kan få folk til at lave hul i taget.

*

På vej tilbage til brønden talte Adam og Anna om det, Jesus havde sagt.

Jeg forstod ikke det med troen, sagde Adam. Men det var sjovt, da ham den lamme blev hejst ned gennem taget.

Og det var mærkeligt, sagde Anna, da han pludselig rejste sig op, tog sin bære sig og gik.

Det så jeg slet ikke, sagde Adam. Gjorde han virkelig det?

Ja, sagde Anna, det gjorde han.

Hvordan kan det lade sig gøre, når han er lam? spurgte Adam.

Det ved jeg ikke, svarede Anna.

*

Så fyldte de fyldte krukken med vand. Anna bar den på hovedet hele vejen hjem uden at spilde en eneste dråbe.

*

Vi har set fire mænd lave hul i et tag, fortalte Adam, da de kom ind ad døren.

Nå, sagde deres mor, som var ved at lave mad.

Vi har også set en lam mand blive helbredt, sagde Anna.

Der sker så meget mærkeligt i byen for tiden, sagde deres far. Det næste bliver vel, at en død mand bliver levende igen.